

**Scientia Salvatis, Sive Considerationes Piæ, Præcipuam
Spiritualis Vitæ Materiam complectens**

Laberhittel, Samuel

Ingolstadii, 1660

281. Feria 2. De Longanimitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59837](#)

498 Dominica 16. post Pentecost.

lenta, quæ ad salutem distribuimus, avarè
retinemus. 4. Exemplum Christi, qui ut fuit
nostri amantissimus, sic erat liberalissimus;
quia liberalitas est filia charitatis.

Conf. 3. Actiones. 1. Libenter pecunias &
bona temporalia in suum & proximi com-
modum, Deique honorem impendere. 2.
Quæ ad usum cōcessa, sine rādio alijs com-
modare. 3. Bona altiora, doctrinam, consi-
lium, & exemplum dispertire, & talentis sibi
datis uti in bonum proximi. 4. Absentibus
& ignorantibus subsidia temporalia admi-
nistrare. 5. Tempus vanis occupationibus
præreptum bono plurimorum offerre, &
diem illum, quo non fuimus utiles Ecclesię,
aut proximis, male insumptum putare. 6.
Non ita temporalia profundere, ut insipien-
ter insumentur, nec ita spiritualibus talentis
velle prodesse, ut nostra perfectio attenu-
etur. Petam liberalitatem Domini J E S V
Eucharistici imitari, qui non cessat se totum
ibidem nobis communicare.

MÉDITATIO CCLXXXI.

Teria 2. Domin. 16. post Pentecost.

De Longanimitate.

V Idebo Longanimitatem in D. J E S V,
qua Apostolos valde defectuosos susci-
nebat, & perficiebat, Luc. 22. Joann. 13. &c.
Petam eum imitari,

Conf.

Feria 2. Domin. 16. post Pentecost. 499

Conf. 1. Longanimitas est diuturna patientia longo tempore mala sustinens, & eorum remedium diu dilatum a quo animo, ac summa spe in Domino exspectans,

Conf. 2. Incitamenta. 1. Bona maxima non sunt brevi labore, aut dolore comparanda. *Expecta Dominum, viriliter age, &c.* 2. Salvator nos longo tempore inobedientes exspectat, & ingratitudinem nostram longanimenter tolerat: *Quousque inquit, vos patiar?* Quare vilis homuncio Domini nrum suum non exspectet? Tolle longanimitatem bellatori, & illico timore correptus terga vertet.

Conf. 3. Actiones ejus. 1. Quævis mala longo tempore usque ad mortem sine impatientia tolerare. 2. Mentis aridates, & divisorum solitorum subtractiones, & Dominum quasi in calamitatibus nostris dormientem devote sustinere. 3. propter hæc & alii terribilia, quibus viri spirituales à Domino probantur, nunquam externa solaria querere, nec a studio sanctæ operationis cessare. 4. Mentiem febi in quacunque gratiæ subtractione induere. Qui dicebat: *Etiam si occiderit me, in ipso sperabo.*

MEDITATIO CCLXXXII.

Feria 3. Domin. 16. post Pentecost.

De Maceratione,

Aspiciam